

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх.№	053-02-63
Дата	09.12.2020г.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ

1614
с/с

ДОКЛАД

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност, № 054-01-106, внесен от Менда Кирилова Стоянова и група народни представители на 27.11.2020 г., приет на първо гласуване на 4 декември 2020 г.

Проект!
Второ гласуване

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност

(обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм., бр. 86, 105 и 108 от 2006 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2007 г. – бр. 37 от 2007 г.; изм., бр. 41, 52, 59, 108 и 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г., бр. 12, 23, 74 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 77 и 99 от 2011 г., бр. 54, 94 и 103 от 2012 г., бр. 23, 30, 68, 98, 101, 104 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 41, 79, 94 и 95 от 2015 г., бр. 58, 60, 74, 88, 95 и 97 от 2016 г., бр. 85, 92, 96, 97 от 2017 г., бр. 24, 65 и 98 от 2018 г., бр. 24, 33, 96, 100, 101 и 102 от 2019 г. и бр. 14, 18, 52, 55, 71 и 104 от 2020 г.)

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на закона.

§ 1. Създава се чл. 37а:

„Доставки на ваксини срещу COVID-19 и медицински изделия за инвитро диагностика на COVID-19

Чл. 37а. Облагаема доставка с нулева ставка с място на изпълнение на територията на страната е:

1. доставката на ваксини срещу COVID-19 и услугите, пряко свързани с тези ваксини;

2. доставката на медицински изделия за инвитро диагностика на COVID-19 и услугите, пряко свързани с тези изделия.“

Предложение на н.п. Даниела Дариткова:

Параграф 1 да се измени така:

§ 1. Създава се чл. 36б:

„Доставка на ин витро диагностични медицински изделия, предназначени за диагностика на COVID-19 и на ваксини срещу COVID-19

Чл. 36б. Облагаема доставка с нулева ставка с място на изпълнение на територията на страната е:

1. доставката на ин витро диагностични медицински изделия, предназначени за диагностика на COVID-19 и услугите, пряко свързани с тези изделия;

2. доставката на ваксини срещу COVID-19 и услугите, пряко свързани с тези ваксини.“

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 1:

§ 1. Създава се чл. 36б:

„Доставка на ваксини срещу COVID-19 и на ин витро диагностични медицински изделия, предназначени за диагностика на COVID-19

Чл. 36б. (1) Облагаема доставка с нулева ставка с място на изпълнение на територията на страната е:

1. доставката на ваксини срещу COVID-19 и услугите, пряко свързани с тези ваксини;

2. доставката на ин витро диагностични медицински изделия, предназначени за диагностика на COVID-19 и услугите, пряко свързани с тези изделия.

(2) Алинея 1 се прилага, когато ваксините срещу COVID-19 и ин витро диагностични медицински изделия, предназначени за диагностика на COVID-19 отговарят на изискванията на Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина и Закона за медицинските изделия.“

§ 2. Създава чл. 64а:

„Вътреобщностно придобиване с нулева ставка

Чл. 64а. Облагаеми с нулева ставка са вътреобщностните придобивания на стоки с място на изпълнение на територията на страната, чиято доставка на територията на страната е посочена в чл. 37а.“

Предложение на н.п. Даниела Дариткова:

В § 2 думите „чл. 37а“ да се заменят с „чл. 36б“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 2, като в него думите „чл. 37а“ се заменят с „чл. 36б“

§ 3. Създава се Глава двадесет и първа „а“ с чл. 168а:

„Глава двадесет и първа „а“

Специални разпоредби във връзка с данъка върху добавената стойност по отношение на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

Доставки от или до Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

Чл. 168а. (1) Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия е трета страна от 1 януари 2021 г.

(2) Когато обект на доставка са стоки, които се изпращат или транспортират от или до Северна Ирландия, за целите на този закон Северна Ирландия се смята за територия на държава членка.

(3) Алинея 2 се прилага, когато:

1. доставчикът на стоките е данъчно задължено лице, което е идентифицирано за целите на ДДС в Северна Ирландия с идентификационен номер по ДДС, който съдържа знака/префикса „ХІ“, или

2. получателят на вътреобщностно придобиване на стоки е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, което е идентифицирано за целите на ДДС в Северна Ирландия с идентификационен номер по ДДС, който съдържа знака/префикса „ХІ“.

(4) Лицата по ал. 3, които са установени на територията на Северна Ирландия и не са установени на територията на страната, имат право на възстановяване на начислен данък върху добавената стойност за закупени от тях стоки на територията на страната по реда на чл. 81, ал. 2.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 3

§ 4. В §1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 2, буква „а“, подбуква „жж“ и буква „б“, подбуква „бб“ се отменят.

2. Създават се т. 104 и 105:

„104. „Медицински изделия за инвитро диагностика на COVID-19“ по чл. 37а са посочените в Регламент (ЕС) 2017/745 на Европейския парламент и на

Съвета от 5 април 2017 г. за медицинските изделия, за изменение на Директива 2001/83/ЕО, Регламент (ЕО) № 178/2002 и Регламент (ЕО) № 1223/2009 и за отмяна на Директиви 90/385/ЕИО и 93/42/ЕИО на Съвета (ОВ L 117, 5.5.2017 г., стр. 1), и другото приложимо законодателство на Съюза за хармонизация.

105. „Ваксини срещу COVID-19“ са ваксини, одобрени от Европейската комисията или от държавите членки на Европейския съюз.“

Предложение на н.п. Даниела Дариткова:

В § 4. т. 2 да се измени така:

„2. Създават се т. 53а и 53б:

„53а. „Ин витро диагностично медицинско изделие по чл. 36б, т. 1“ е медицинско изделие по смисъла на § 1, т. 12 от допълнителните разпоредби на Закона за медицинските изделия.

53б. „Ваксина по чл. 36б, т. 2“ е лекарствен продукт по смисъла на § 1. т. 17 от допълнителните разпоредби на Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина, получил разрешение за употреба по реда на Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и за създаване на Европейска агенция по лекарствата (ОВ, L 136/1 от 30 април 2004 г.) или по реда на Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина.“

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 4:

§ 4. В допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 1, в т. 2, в буква „а“ подбуква „жж“ и в буква „б“ подбуква „бб“ се отменят.

2. В §1а се създава т. 19:

„19. Директива (ЕС) 2020/1756 на Съвета от 20 ноември 2020 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на идентифицирането на данъчно задължените лица в Северна Ирландия (ОВ, L 396/1 от 25 ноември 2020 г.).“

§ 5. В §1а от допълнителните разпоредби се създава т. 19:

„19. Директива (ЕС) 2020/1756 на Съвета от 20 ноември 2020 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху

добавената стойност по отношение на идентифицирането на данъчно задължените лица в Северна Ирландия (ОВ, L 396/1 от 25 ноември 2020 г.).“

Комисията подкрепя текста на вносителя, но предлага § 5 да бъде отхвърлен, тъй като е отразен на систематичното му място в § 4.

Преходни и заключителни разпоредби

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

§ 6. (1) Данъчно задължено лице, регистрирано по реда на чл. 97б, установено по седалище и адрес на управление в Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, се счита за регистрирано по реда на чл. 96, ал. 9, ако определи акредитиран представител по чл. 133 до 15 януари 2021 г., с изключение на случаите когато лицето се регистрира в този срок по чл. 154 или в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза и уведоми за това в срок до 15 януари 2021 г. включително, териториална дирекция на Националната агенция за приходите София.

(2) Регистрацията по ал. 1 се извършва по реда на чл. 101 в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите София.

(3) Ако данъчно задължено лице, регистрирано по реда на чл. 97б, установено по седалище и адрес на управление в Обединено кралство Великобритания или Северна Ирландия не определи акредитиран представител по чл. 133 или не се регистрира по чл. 154 за режим извън Съюза в срока по ал. 1, регистрацията му се прекратява по инициатива на органа по приходите с издаване на акт за дерегистрация.

(4) В случаите по ал. 3 актът за дерегистрация не се връчва на лицето, а датата на дерегистрация е датата, на която изтича срокът по ал. 1.

(5) При дерегистрацията по ал. 3 се приема, че лицето извършва доставка по чл. 111.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 6, който става § 5:

§ 5. (1) Данъчно задължено лице, регистрирано по реда на чл. 97б, установено по седалище и адрес на управление в Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, се смята за регистрирано по реда на чл. 96, ал. 9, ако определи акредитиран представител по чл. 133 до 15 януари 2021 г. включително, с изключение на случаите когато в този срок се регистрира по чл. 154 или в друга държава членка за прилагане на

режим извън Съюза и уведоми за това до 15 януари 2021 г. включително, териториалната дирекция на Националната агенция за приходите - София.

(2) Регистрацията по ал. 1 се извършва по реда на чл. 101 в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите - София.

(3) Ако данъчно задължено лице, регистрирано по реда на чл. 97б, установено по седалище и адрес на управление в Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия не определи акредитиран представител по чл. 133 или не се регистрира по чл. 154 за режим извън Съюза в срока по ал. 1, регистрацията му се прекратява по инициатива на органа по приходите с издаване на акт за дерегистрация.

(4) В случаите по ал. 3 актът за дерегистрация не се връчва на лицето, а датата на дерегистрация е датата, на която изтича срокът по ал. 1.

(5) При дерегистрацията по ал. 3 се приема, че лицето извършва доставка по чл. 111.

§ 7. (1) Възстановяване на данък на данъчно задължени лица, установени в Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, които не са установени на територията на страната, за получени стоки и/или услуги на територията на страната до 31 декември 2020 г. включително, се извършва по реда на чл. 81, ал. 2, предвиден за лица, които не са установени в държавата членка по възстановяване, но са установени на територията на Европейския съюз. Заявленията за възстановяване за данъчни периоди до 31 декември 2020 г. се подават до 31 март 2021 г. включително.

(2) Стоки, изпратени или транспортирани от територията на страната до територията на Обединено кралство Великобритания до 31 декември 2020 г. включително, които пристигат или превозът им завършва на територията на Обединено кралство Великобритания на или след 1 януари 2021 г., се считат за стоки изпратени или транспортирани до територията на държава членка. Документите, с които се удостоверява наличието на обстоятелствата по изречение първо, са документите по чл. 45 от Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност.

(3) Стоки, изпратени или транспортирани от територията на Обединено кралство Великобритания до територията на страната или до територията на друга държава членка до 31 декември 2020 г. включително, които пристигат или превозът им завършва на съответната територия на или след 1 януари 2021 г., се считат за стоки, изпратени или транспортирани от територията на

държава членка. За удостоверяване наличието на обстоятелствата по изречение първо, лицето следва да разполага с документ за доставката и документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките.

(4) Корекции на подадени справки-декларации по чл. 159б за лица, регистрирани за прилагане режим извън Съюза и режим в Съюза, или подадени в Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия по режим извън Съюза и режим в Съюза по отношение на услуги, предоставени в Република България, като държава членка по потребление до 31 декември 2020 г. включително, се извършват най-късно до 31 декември 2021 г. включително по реда на чл. 159д.

(5) Стоки, изпратени или транспортирани до 31 декември 2020 г., включително до територията на Обединено кралство Великобритания, които се връщат на територията на страната след 1 януари 2021 г. от лицето, което е изпратило или транспортирало стоките, при вноса им на територията на страната са освободени от данък при условията и по реда на чл. 58, ал. 1, т. 17.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 7, който става § 6:

§ 6. (1) Възстановяване на данък на данъчно задължени лица, установени в Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, които не са установени на територията на страната, за получени стоки и/или услуги на територията на страната до 31 декември 2020 г. включително, се извършва по реда на чл. 81, ал. 2, предвиден за лица, които не са установени в държавата членка по възстановяване, но са установени на територията на Европейския съюз. Заявленията за възстановяване за данъчни периоди до 31 декември 2020 г. включително се подават до 31 март 2021 г. включително.

(2) Стоки, изпратени или транспортирани от територията на страната до територията на Обединено кралство Великобритания до 31 декември 2020 г. включително, които пристигат или превозът им завършва на територията на Обединено кралство Великобритания на или след 1 януари 2021 г., се смятат за стоки изпратени или транспортирани до територията на държава членка. Документите, с които се удостоверява наличието на обстоятелствата по изречение първо, са документите по чл. 45 от Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност (обн., ДВ, бр. 76 от 2006 г.; изм., бр. 101 от 2006 г., бр. 3 и 16 от 2007 г., бр. 39, 71 и 105 от 2008 г., бр. 4 и 100 от 2009 г., бр. 6 от 2010 г., бр. 10 и 84 от 2011 г., бр. 15 от 2012 г.; попр., бр. 16 от 2012 г.; изм., бр. 20 и 110 от 2013 г., бр. 1 от 2015 г., бр. 8 и 70 от 2016 г., бр. 24 от 2017 г., бр. 58 от 2018 г., бр. 3 и 5 от 2019 г., бр. 25 от 2020 г.).

(3) Стоки, изпратени или транспортирани от територията на Обединено кралство Великобритания до територията на страната или до територията на друга държава членка до 31 декември 2020 г. включително, които пристигат или превозът им завършва на съответната територия на или след 1 януари 2021 г., се смятат за стоки, изпратени или транспортирани от територията на държава членка. За удостоверяване наличието на обстоятелствата по изречение първо, лицето трябва да разполага с документ за доставката и документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките.

(4) Корекции на подадени справки-декларации по чл. 159б за лица, регистрирани за прилагане на режим извън Съюза и режим в Съюза, или подадени в Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия по режим извън Съюза и режим в Съюза по отношение на услуги, предоставени в Република България, като държава членка по потребление до 31 декември 2020 г. включително, се извършват най-късно до 31 декември 2021 г. включително по реда на чл. 159д.

(5) Стоки, изпратени или транспортирани до 31 декември 2020 г., включително до територията на Обединено кралство Великобритания, които се връщат на територията на страната след 1 януари 2021 г. от лицето, което е изпратило или транспортирало стоките, при вноса им на територията на страната са освободени от данък при условията и по реда на чл. 58, ал. 1, т. 17.

Предложение на н.п. Менда Стоянова, направено по реда на чл. 83, ал. 5, т.2 от ПОДНС:

Да се създаде нов § 7:

§ 7. За периода от 1 октомври 2020 г. до 31 декември 2020 г. включително чл. 245, ал. 4 от Закона за корпоративното подоходно облагане не се прилага при спиране на дейността в изпълнение на административен акт, издаден по реда на глава втора, раздел пети от Закона за здравето. В тези случаи данъкът по чл. 245, ал. 1, т. 1 – 3 от същия закон се дължи пропорционално на дните от тримесечието, през които не е спряна дейността.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 7:

§ 7. За периода от 1 октомври 2020 г. до 31 декември 2020 г. включително чл. 245, ал. 4 от Закона за корпоративното подоходно облагане не се прилага при спиране на дейността в изпълнение на административен акт, издаден по реда на глава втора, раздел V от Закона

за здравето. В тези случаи данъкът по чл. 245, ал. 1, т. 1 – 3 от Закона за корпоративното подоходно облагане се дължи пропорционално на дните от тримесечието, през които не е спряна дейността.“

Предложение на н.п. Александър Иванов и група народни представители:

Да се създаде нов § 8:

§ 8. В Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците (обн., ДВ. Бр. 28 от 2020 г.; изм. Бр. 34, 38, 44, 55, 60, 64, 71, 92 и 98 от 2020 г.; Решение № 15 на Конституционния съд от 2020 г. – бр. 101 от 2020 г.; изм., бр. 103 от 2020 г.) в преходните и заключителните разпоредби се създава § 21а:

„§ 21а. (1) През 2020 г. Министерството на здравеопазването може да субсидира лечебни заведения за болнична помощ по смисъла на Закона за лечебните заведения за поддържане готовността им за оказване на медицинска помощ през периода на обявено извънредно положение поради епидемично разпространение на заразни болести по чл. 61, ал. 1 или 3 от Закона за здравето или на обявена извънредна епидемична обстановка поради епидемично разпространение на заразна болест по чл. 61, ал. 1 от Закона за здравето.

(2) Субсидирането по ал. 1 се извършва въз основа на сключени договори за периода на обявеното извънредно положение, съответно на обявената извънредна епидемична обстановка при спазване изискванията на Закона за държавните помощи.“

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 8:

§ 8. В Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците (обн., ДВ. бр. 28 от 2020 г.; изм. бр. 34, 38, 44, 55, 60, 64, 71, 92 и 98 от 2020 г.; Решение № 15 на Конституционния съд от 2020 г. – бр. 101 от 2020 г.; изм., бр. 103 от 2020 г.) в преходните и заключителните разпоредби се създава § 21а:

„§ 21а. (1) През 2020 г. Министерството на здравеопазването може да субсидира лечебни заведения за болнична помощ по смисъла на Закона за лечебните заведения за поддържане готовността им за оказване на медицинска помощ при обявена извънредна епидемична обстановка

поради епидемично разпространение на заразна болест по чл. 61, ал. 1 от Закона за здравето.

(2) Субсидирането по ал. 1 се извършва за месеците ноември и декември 2020 г. въз основа на сключени договори за периода на извънредната епидемична обстановка при спазване изискванията на Закона за държавните помощи.“

Предложение на н.п. Менда Стоянова, направено по реда на чл. 83, ал. 5, т.2 от ПОДНС:

Да се създаде нов § 9:

§ 9. В Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2021 г. (ДВ, бр. 103 от 2020 г.) в Приложение № 1 към чл. 9, т. 1, след таблицата се добавя

„Забележки:

1. Минималният осигурителен доход за работниците и служителите, които съгласно условията на трудовия договор работят при непълно работно време или непълн месец, се определя пропорционално на законоустановеното работно време, съответно на пълния брой на работните дни през месеца.
2. Минималният осигурителен доход за работниците и служителите, които работят в специализирани предприятия, трудово-лечебните бази и кооперациите на хората с увреждания, съгласно Закона за хората с увреждания, се определя в размер 50 на сто от минималния осигурителен доход за съответната икономическа дейност и квалификационна група професия.
3. Осигурителят определя основната икономическа дейност съобразно преобладаващия брой заети лица по трудови правоотношения. Определянето на групата професии се извършва по структурата на Националната класификация на професиите и длъжностите - Приложение 2 към Заповед №РД01-931 от 27.12.2010 г. на министъра на труда и социалната политика. Когато осигурителят осъществява две или повече икономически дейности, основната му икономическа дейност се определя от дейността, в която са заети най-голям брой лица, работещи по трудово правоотношение. В този случай при определянето ѝ не се вземат предвид работниците и служителите, които са общофункционално свързани с всички дейности на осигурителя. При равен брой работещи по трудови правоотношения в отделните дейности основната икономическа дейност на осигурителя се определя по негов избор.
4. Минималният осигурителен доход не се прилага за общинските съветници, работниците и служителите в бюджетните предприятия по смисъла на § 1,

т. 1 от допълнителната разпоредба на Закона за счетоводството и за избраните управител, контролър, касиер и членовете на управителния и контролния съвет на етажната собственост по Закона за управление на етажната собственост.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 9:

§ 9. В Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2021 г. (ДВ, бр. 103 от 2020 г.) в Приложение № 1 към чл. 9, т. 1 след таблицата се добавя

„Забележки:

- 1. Минималният осигурителен доход за работниците и служителите, които съгласно условията на трудовия договор работят при непълно работно време или непълен месец, се определя пропорционално на законоустановеното работно време, съответно на пълния брой на работните дни през месеца.**
- 2. Минималният осигурителен доход за работниците и служителите, които работят в специализирани предприятия, трудово-лечебните бази и кооперациите на хората с увреждания, съгласно Закона за хората с увреждания, се определя в размер 50 на сто от минималния осигурителен доход за съответната икономическа дейност и квалификационна група професия.**
- 3. Осигурителят определя основната икономическа дейност съобразно преобладаващия брой заети лица по трудови правоотношения. Определянето на групата професии се извършва по структурата на Националната класификация на професиите и длъжностите - Приложение 2 към Заповед №РД01-931 от 27.12.2010 г. на министъра на труда и социалната политика.**
Когато осигурителят осъществява две или повече икономически дейности, основната му икономическа дейност се определя от дейността, в която са заети най-голям брой лица, работещи по трудово правоотношение. В този случай при определянето ѝ не се вземат предвид работниците и служителите, които са общофункционално свързани с всички дейности на осигурителя. При равен брой работещи по трудови правоотношения в отделните дейности основната икономическа дейност на осигурителя се определя по негов избор.
- 4. Минималният осигурителен доход не се прилага за общинските съветници, работниците и служителите в бюджетните предприятия по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителната разпоредба на Закона за счетоводството и за избраните управител, контролър, касиер и членовете**

на управителния и контролния съвет на етажната собственост по Закона за управление на етажната собственост.“

Предложение на н.п. Менда Стоянова, направено по реда на чл. 83, ал. 5, т.2 от ПОДНС:

Да се създаде § 10:

§ 10. В Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г., бр. 15, 16, 23, 68, 91, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 35, 79 и 95 от 2015 г. и бр. 32, 74, 75 и 97 от 2016 г., бр. 58, 85, 92, 97 и 103 от 2017 г., бр. 15, 91, 98, 102, 103 и 105 от 2018 г., бр. 24, 64, 96, 101 и 102 от 2019 г. и бр. 18, 28, 38, 69 и 104 от 2020 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 213 ал. 3 се изменя така:

„(3) Когато не е изпълнено условието за освобождаване от данък по чл. 208, данъчната основа за определяне на данъка върху разходите е целият размер на начислените разходи за календарния месец.“

2. В чл. 214, ал. 2 думите „60 лв.“ се заменят с „80 лв.“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде § 10:

§ 10. В Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г., бр. 15, 16, 23, 68, 91, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 35, 79 и 95 от 2015 г. и бр. 32, 74, 75 и 97 от 2016 г., бр. 58, 85, 92, 97 и 103 от 2017 г., бр. 15, 91, 98, 102, 103 и 105 от 2018 г., бр. 24, 64, 96, 101 и 102 от 2019 г. и бр. 18, 28, 38, 69 и 104 от 2020 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 213 ал. 3 се изменя така:

„(3) Когато не е изпълнено условието за освобождаване от данък по чл. 208, данъчната основа за определяне на данъка върху разходите е целият размер на начислените разходи за календарния месец.“

2. В чл. 214, ал. 2 думите „60 лв.“ се заменят с „80 лв.“.

§ 8. Параграфи 1-2 и § 4, т. 2 се прилагат до 31 декември 2022 г. включително.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на §8, който става § 11:

§11. Параграфи 1 и 2 се прилагат до 31 декември 2022 г. включително.

§ 9. Законът влиза в сила от 1 януари 2021 г.

Предложение на н.п. Александър Иванов и група народни представители:

Параграф 8 влиза в сила от 10 декември 2020 г.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Менда Стоянова, направено по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

Параграф 7 влиза в сила от деня на обнародването на закона в „Държавен вестник“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 9, който става § 12:

§ 12. Законът влиза в сила от 1 януари 2021 г., с изключение на:

1. параграф 7, който влиза в сила от деня на обнародването на закона в „Държавен вестник“;

2. параграф 8, който влиза в сила от 10 декември 2020 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО
БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ:

МЕНДА СТОЯНОВА